

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Ipatii Denis în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Baciu Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx or. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.08.2017-08.10.2018
2. instanța de recurs: 20.10.2018-29.01.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 octombrie 2018, Baciu Dumitru Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37.500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Baciu D. deținând permis de conducere al mijlocului de transport, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau stare de ebrietate produsă de stupefiante și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, în conformitate cu care, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică sau stare de ebrietate produsă de stupefiante, care provoacă reducerea reacției, la 30.05.2017, aproximativ la ora 12:30, fiind în stare de ebrietate provocată de stupefiante (opioace), a urcat la volanul automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, deplasându-se pe bd. Negruzzi, a fost tamponat de automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î XXXXX, la volanul căruia se afla Covric Stepan, ultimul deplasându-se cu spatele, neasigurându-se. Ulterior, ambii conducători au mers la Dispensarul Republican de Narcologie pentru prelevarea probelor biologice și în urma examinării medicale cu privire la stabilirea

stării de ebrietate și a naturii acesteia, s-a stabilit că, conform procesului-verbal nr. 5948 din 30 mai 2017 al examinării medicale de constatare a consumului de alcool și a stării de ebrietate, Baci D. se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (opioace).

Acțiunile lui Baci D. au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (opioace)*.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Baci D. să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului a invocat:

- soluția instanței de fond este nemotivată și care într-un final a dus la condamnarea lui Baci D. pentru o faptă care nu a existat, invocând totodată că acestuia i-au fost create impedimente anume de către judecător pentru a-și demonstra nevinovăția, deși potrivit legislației sarcina probării vinei revine acuzării;

- instanța nu a dat nici o motivare argumentelor și cerințelor (inclusiv cu privire la nulitatea unor acte procedurale și constatarea încălcării drepturilor lui Baci C.) părții apărării indicate în referința la rechizitoriu și în pledoariile în formă scrisă anexate la materialele cauzei;

- instanța nu s-a expus asupra demersurilor trimise în instanța de judecată, conform art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală;

- instanța de fond a reținut faptul că, inculpatul ar fi fost în stare de ebrietate produsă de substanța „opium” și în baza acestei rețineri l-a și condamnat, deși, nu este stabilită și demonstrată aflarea lui Baci D. sub influența acestei substanțe;

- procesul verbal nr. 5948 din 30 mai 2017 de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, urmează a fi declarat inadmisibil și obținut prin violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, cu excluderea din materialele cauzei penale or, termenul de aducere la cunoștința lui Baci Dumitru a concluziilor acestui proces verbal a fost încălcat, fapt ce l-a lipsit pe ultimul de dreptul de a contesta rezultatele date, iar când le-a contestat i s-a comunicat că termenul examinării repetate a fost depășit, prin urmare cererea acestuia cu privire la reexpertizare nu poate fi satisfăcută, iar aceste circumstanțe au dus la imposibilitatea verificării pertinentei acestei probe prin efectuarea unei expertize medico-legale, ceea ce denotă temeinicia excluderii din materialele cauzei;

- cu referire la prevederile art. 158 Cod de procedură penală, a menționat că organul de urmărire penală, nu a recunoscut probele prelevate de la Baci D. ca corpuri delictive, iar aceste omisiuni grave au dus într-un final la respingerea demersului privind efectuarea expertizei-medico legale, din motiv că aceste probe au fost distruse, deși, în opinia apărării, anume aceste probe biologice erau singurele probe ale acuzării precum și singura modalitate de demonstrare a nevinovăției lui Baci D. în infracțiunea incriminată;

- instanța nu a apreciat circumstanțele expuse de singurul martor al acușării, polițistul Chirică R. care a declarat expres, că anume Baci D. a telefonat la poliție, benevol și neînsoțit de nimeni s-a deplasat la dispensarul de narcologie, precum și faptul, că polițistul în vasta sa carieră a depistat multe persoane în stare de ebrietate, dând ca exemplu semnele vizibile ale acestora - și care nu au fost depistate la Baci D.;

- nu este de acord cu constatarea instanței precum că însuși Baci D. a declarat, că lui i-a fost explicat dreptul de contestare a procesului verbal în termen de 3 zile din momentul aducerii la cunoștință, fapt care însă Baci D. expres l-a negat în ședința de judecată, iar la materialele cauzei, în acest sens, fiind anexate plângerile expediate în ordinea art. 297 alin. (4) Cod de procedură penală;

- instanța de judecată nici nu a examinat materialele cauzei, consideră că a avut o idee preconcepută și în baza acestei idei total ilegale a adoptat o sentință de condamnare a lui Baci D., deși nu s-a confirmat nici faptul comiterii infracțiunii, inclusiv vinovăția acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat, că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Baci D., iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de recurs a indicat, că deși inculpatul Baci Dumitru nu a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (opiacce)*, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi declarațiile martorului Chirică R., procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 26 iunie 2017 (f.d. 8); copia dosarului contravențional nr. 6700 din 30 mai 2017 (f.d. 10-19); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 30 mai 2017 (f.d.20); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.08.2017 (f.d. 21-22).

Astfel, instanța de recurs a constatat, că Baci D. a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (opiacce)* or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a considerat că urmează a fi respins argumentul părții recurente, prin care se invocă achitarea inculpatului din motivul nedemonstrării vinovăției acestuia or, la materialele cauzei penale au fost administrate probe pertinente și concludente

prin care se atestă vinovăția lui Baci D. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a considerat întemeiată și concluzia primei instanțe, precum că la momentul conducerii mijlocului de transport, inculpatul se afla în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, constatând dovedirea acestei circumstanțe prin intermediul procesului-verbal nr. 5948 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 30 mai 2017, unde este indicată concluzia: „Stare de ebrietate provocată de substanțe stupefiante (opiacee)”.

Subsecvent, instanța de recurs, la fel ca și prima instanță a reținut, că substanța opium, este indicată în Convenția unică asupra stupefiantelor și Protocolul de modificare a acestei convenții din 30.03.1961. La fel, opium se află și în cadrul Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006. Prin urmare, just s-a constatat că substanța indicată în procesul-verbal nr. 5948 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 30.05.2017, întrunește condițiile indicate în cadrul noțiunii prevăzute de art. 134¹ alin. (2) Cod penal.

În partea ce ține de criticile invocate de către avocat în numele inculpatului asupra probei acuzării - *procesul verbal nr. 5948 din 30 mai 2017 de examinare medicală de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei*, și motivele invocate întru declararea inadmisibilității acestei probe și excluderii ei din probatoriul acuzării din motiv că, aceasta a fost obținută cu încălcarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, instanța de recurs le-a apreciat ca neîntemeiate și a remarcat că, conform pct. 21 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie. Astfel, concluzia consemnează clar că starea de ebrietate este provocată de substanțe stupefiante, și anume de opiacee, care se includ în lista substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006.

Cu referire la alegațiile părții apărării, care invocă *încălcarea drepturilor și libertăților inculpatului prin necomunicarea concluziei examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și a termenului de contestare a acesteia*, instanța de recurs a preluat argumentarea instanței de prim nivel, că din procesul-verbal nr. 5948 din 30 mai 2017 rezultă, că inculpatul a făcut cunoștință cu concluzia respectivă, inclusiv i s-a explicat despre posibilitatea contestării în termenul de 3 zile, or în actul respectiv se atestă semnătura persoanei examinate, care nu a fost contestată de către inculpatul Baci Dumitru.

Totodată, chiar și în ipoteza versiunii apărării, precum că inculpatul Baci D. a luat cunoștință cu concluzia din procesul-verbal nr. 5948 din 30 mai 2017, abia la data de 14.06.2017, instanța de recurs a reținut că acesta a invocat dezacordul său prin cererea depusă abia la data de 22.06.2017, iar reieșind din pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, instanța de recurs a stabilit, că acesta a omis termenul de 3 zile din data anunțării concluziei pentru a cere repetarea analizei de laborator. Mai mult ca atât, contrar alegațiilor părții apărării, instanța de recurs a remarcat din declarațiile inculpatului Baci D. date în cadrul instanței de fond, unde la întrebările avocatului a indicat că „eu m-am semnat la ei când am primit rezultatul final”, „...când am luat rezultatele mi-a zis juristul că am dreptul să contest, iar mostrele se mențin 3 zile, însă nu mi-a zis concret că din acea zi trebuie să contest”, declarații din care prima instanță și-a întemeiat concluziile pentru adoptarea soluției sale.

În acest context, în opinia instanței de recurs este întemeiată concluzia primei instanțe că în lipsa contestării în termen, dar și lipsei unui raport de expertiză contrar celor indicate în procesul-verbal nr. 5948 din 30 mai 2017, versiunea inculpatului precum că acesta nu ar fi consumat substanțe stupefiante, nu este credibilă.

De asemenea, instanța de recurs nu a reținut ca plauzibile invocările recurentului, care indică în esență că OUP avea obligația de a recunoaște în calitate de corp delict probele prelevate de la Baci Dumitru or, conform ordinului Ministerului Sănătății nr. 80 din 20.03.2009 pct. 10 lit. e) pentru determinarea produselor ori substanțelor stupefiante sau medicamentelor cu efecte similare se prelevează o singură probă de sânge și în alt mod obligatoriu 50-100 ml urină.

Astfel, instanța de recurs a remarcat că, în speță, prelevarea probei de sânge de la inculpatul Baci D. s-a efectuat în conformitate cu dispozițiile ordinului menționat, inclusiv cu pct. 35 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin urmare prevederile art. 158 Cod de procedură penală, nu sunt aplicabile la caz.

La fel, instanța de recurs nu a reținut alegațiile părții recurente ce invocă, că *instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită circumstanțelor declarate de martorul Chirică R., care bazându-se pe experiența din cariera sa, exemplificând semnele stării de ebrietate, a menționat asupra lipsei acestora la Baci Dumitru, or acestea sunt subiective, luând în considerare că constatarea stării de ebrietate și naturii ei sau lipsa acesteia este reglementată de Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.*

În aceeași ordine de idei, cu referire la alegațiile părții recurente care invocă *netemeinicia soluției instanței de fond inclusiv prin prisma nesoluționării în speță a plângerilor depuse de partea apărării împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, instanța de recurs le-a respins ca nefondate și a remarcat contrariul din textul sentinței atacate, or prima instanță a concluzionat că plângerile inculpatului depuse la*

faza urmăririi penale, nu sunt întemeiate, neconținând încălcări de natură să afecteze echitatea procesului penal sau să determine nulitatea probelor. Astfel, instanța de recurs a reținut aprecierea primei instanțe în acest sens, care a indicat că organul de urmărire penală nu a comis careva ilegalități, la luarea deciziilor contestate, apreciind și administrând probele conform propriei convingeri.

În continuare, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de recurs a indicat că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de recurs a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatul Baci D. urmează a fi condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 3 ani.

6. Decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare de către avocatul Ipatii D. în numele condamnatului, care solicită casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de recurs, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului în anulare invocă aceleași motive pe care le-a indicat în recurs, suplimentar menționând că:

- în prima instanță și cea de recurs a fost ridicată problema cu privire la efectuarea unei expertize judiciare, în contextul în care raportul de constatare este totalmente neclar și contravine cu cele constatate de către Centrul de Medicină Legală în raportul de expertiză nr. 788 din 31.10.2017, însă ambele instanțe fără a oferi o motivare prin încheieri protocolare, au respins efectuarea unei expertize judiciare întru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei;

-deși ambele instanțe l-au condamnat pe Baci D., nici una în conținutul părților motivate nu s-a referit la raportul de expertiză nr. 788 din 31.10.2017, deși acesta este anexat la materialele cauzei și anume în temeiul acestuia au fost solicitate efectuarea mai multor acțiuni procesuale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului în anulare declarat, solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia, deoarece recurentul a invocat drept temei pentru depunerea recursului în anulare și redeschiderea procesului aceleași motive și temeiuri care au fost declarate în recursul ordinar, asupra cărora instanța de recurs deja s-a expus. Astfel aceste alegații țin de posibilitatea unei reaprecieri a stării de fapt, a circumstanțelor și a probelor administrate pe caz, ceea ce nu constituie viciu fundamental care a afectat hotărârile instanțelor inferioare. Din conținutul recursului rezultă că autorul contestației, în loc să se refere și să motiveze pretensele încălcări

esențiale, care în viziunea lor, au fost omise de către instanțele judecătorești, și care în mod obligatoriu urmau să se regăsească în recurs, s-a limitat doar la dezacordul cu modul în care acestea au apreciat materialul probatoriu.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța supusă judecării, din conținutul recursului declarat, se constată că autorul acestuia solicită casarea deciziei instanței de recurs ordinar adoptată la caz și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece consideră că din cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmată vinovăția condamnatului în săvârșirea infracțiunii imputate, fiind criticate careva probe și în cele din urmă neinvocând nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel sau achitarea condamnatului de săvârșirea infracțiunii

imputate sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Deci, se constată că autorul recursului în anulare nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs, neinvocând concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu al stării de fapt, ci al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de către apărătorul condamnatului, este motivat prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, fapt ce nu constituie temei pentru recurs în anulare, în sensul dispoziției stipulate la art. 453 Cod de procedură penală. Astfel, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt. Punerea la îndoială a modului de administrare a probelor și reaprecierea acestora la etapa recursului în anulare, după cum solicită recurentul, nu se încadrează în art. 453 Cod de procedură penală.

Învederând cele menționate, Colegiul penal consideră, că argumentul invocat de avocatul Ipatii D. în numele condamnatului în recursul în anulare, privitor la faptul că a solicitat efectuarea unei expertize judiciare, în contextul în care procesul-verbal nr. 5948 din 30.05.2017 este totalmente neclar și contravine cu cele constatate de către Centrul de Medicină Legală în raportul de expertiză nr. 788 din 31.10.2017, însă ambele instanțe fără a oferi o motivare prin încheieri protocolare, au respins efectuarea unei expertize judiciare întru stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei, această chestiune a constituit obiect de discuție în instanța de recurs, și asupra căroră această instanță judecătorească s-a expus corect și argumentat atât în decizia contestată, cât și prin încheierea din 27.11.2018 (f.d. 178 v. I), iar critica invocată la aceste aspecte nu se circumscrie temeiurilor de declarare a recursului în anulare, prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse și întrucât recurentul a formulat recursul în anulare cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se va impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Ipatii Denis în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Baciu Dumitru Xxxxx**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 27 iunie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie